

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie; deze behoudt zich het recht voor de stukken te bekorten)

Valium en zwangerschap

Op nogal paniekerige wijze is in de dagbladders een onderdeel van een door mij gehouden lezing over het gebruik van diazepam (Valium) door de moeder tijdens de laatste paar dagen van de zwangerschap, in de publiciteit gekomen. Om eventuele onzekerheid die hierdoor ontstaan zou kunnen zijn weg te nemen het volgende: In de lezing werd gerefereerd aan een onderzoek van CREE e.a. (1973), waarin het effect van hoge doseringen diazepam, vóór de bevalling gegeven aan de moeder, op de pasgeboren baby werd nagegaan. Daaruit bleek, dat bij sommige pasgeborenen ademhalingsstilstand optrad indien de moeder hoge doses van 40 mg en meer gedurende de laatste 15 uren voor de bevalling had gekregen. De ademhalingsstilstand kon opnieuw intreden, ook nadat de baby weer spontaan was gaan ademen. Bij doseringen beneden de 30 mg in die laatste 15 uur werd geen enkele bijwerking waargenomen, zodat tegen dergelijke doses geen bezwaar lijkt te zijn.

Bij hoge dosering doet zich voorts regelmatig hypothermie van de baby voor; het is dus raadzaam, alleen hoge doses te geven als de bevalling in het ziekenhuis gebeurt.

De nogal overdreven koppen in de dagbladders behoeven geen reden te zijn diazepam niet langer voor te schrijven in doses van 5 tot 10 mg in die laatste 15 uur. De volledige tekst van de lezing zal binnenkort verschijnen in het blad *Medicinae Scientia Donat*.

Literatuur: CREE, J. E., J. MEYER en D. M. HAILEY (1973) *Brit. med. J.* 4, 251.

Groningen, april 1974

G. J. MULDER

Een patiënte met het „septic gonococcal dermatitis” syndroom

Het zal het Rotterdamse kwartet van college E. STOLZ (1974) ongetwijfeld genoeg doen te vernemen, dat een kleine 40 jaar geleden door ondergetekende twee maal een dergelijk geval van een patiënt, lijdende aan gonorrhoe is gepubliceerd in het *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde* (1935). Het 2e geval te zamen met wijlen collega J. NIEUWENHUIJSE (1936).

Het internationale gezelschap van auteurs in de literatuurlijst had dus kunnen worden aangevuld met de namen van 2 collegae van Nederlandse nationaliteit.

Literatuur: NIEUWENHUIJSE, P. en P. J. VAN PUTTE (1936) *Ned. T. Geneesk.* 80, 4631. — PUTTE, P. J. VAN (1935) *Ned. T. Geneesk.* 79, 2931. — STOLZ, E., W. J. VAN KAMPEN, V. VUZEVSKI en J. A. G. VAN IJZERLOO (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 618.

's Heer Arendskerke, mei 1974

P. J. VAN PUTTE

BERICHTEN

Buitenland

FRANKRIJK

Instituut Pasteur in financiële moeilijkheden. Na negentig jaren van ongeëvenaarde bijdragen tot de medische wetenschap heeft het Instituut Pasteur te kampen met een financiële crisis, en zelfs dreigt het gevaar van noodgedwongen sluiting. In deze rubriek is al eerder melding gemaakt van de financiële moeilijkheden (zie vorige jaargang bl. 1834), die zich na een schijnbaar gunstiger periode gedurende 1972 in het jaar daarop voordeden. Het instituut is in 1888 met particuliere middelen opgezet om PASTEUR in staat te stellen zijn rabies-patiënten te behandelen. Sindsdien is het geheel onafhankelijk gebleven. Het telt een lange lijst van beroemde en bekende medewerkers, van wie niet minder dan acht de Nobelprijs hebben ontvangen. Maar er is thans een jaardeficit van 15 pct, en waarnemers zijn van mening dat het instituut over vijf jaar zijn poorten zal moeten sluiten. Directeur JACQUES MONOD, die zijn carrière als musicus is begonnen, heeft zelf in 1965 met twee collega's de Nobelprijs ontvangen. Hij is een fel strijder voor de instandhouding van zijn instituut, maar slaat iedere inmenging of supervisie af. Als de staat het instituut zou overnemen, „zou alles gebukt gaan onder de typische Franse bureaucratie, die een ware plaag voor het land is; en de universiteiten worden zo slecht bestuurd, dat het nog erger zou zijn indien we onder hun beheer kwamen”. Zijn hoop is nog

steeds gericht op een stijging in de verkoop van vaccins. De laatste ontdekking van het instituut is een vaccin dat aan het lichaam een verhoogde weerstand verleent tegen alle bacteriële en door virussen veroorzaakte ziekten. Het is een vergissing, aldus MONOD, te denken dat de ontdekking van nieuwe vaccins ten einde loopt. Ook is er nog veel te verbeteren aan het kinkhoestvaccin, en er is grote behoefte aan vaccins tegen virushepatitis en gonorrhoe. (*Nature*, 29 maart bl. 371.)

INDONESIË

Pokken uitgeroeid. Sinds januari 1972 heeft zich in Indonesië geen enkel geval van pokken meer voorgedaan, aldus een uitspraak van een door de Wereldgezondheidsorganisatie ingestelde internationale commissie. Indonesië is het tweede grote object waar de uitroeiing van pokken geslaagd is. Het eerste was Zuid-Amerika, waar de uitroeiing officieel werd vastgesteld in 1973, en wel 28 maanden nadat de laatste gevallen in Brazilië ontdekt waren. Thans resten nog pokkengebieden in Ethiopië, India, Pakistan en Bangladesj. Het Indonesisch bestrijdingsprogramma is in juli 1968 gestart op Java en Bali, en in 1969 tot de andere eilanden uitgebreid. In 1968 werden 17.350 pokkegevallen gerapporteerd. In 1970 bedroeg het aantal nog maar 10.081, maar dit was toen een derde van het totale aantal over de hele wereld gerapporteerde gevallen. In 1971 was het aantal gedaald tot 2.100 en in 1972 werden de laatste gevallen gezien in Tangerang Kesematan op West-Java. De